

ÅRSBERETNING 2016

GADENS BØRN

VISION OG MISSION

Vision

Gadens Børn arbejder for en verden, hvor alle børn har lige mulighed for at opleve en sund og tryk barndom. Ved at tilbyde børnene adgang til uddannelse, sundhedsstjek, sikkerhed og omsorg forsøger vi at opbygge børnenes tro på livet og håbet om en bedre fremtid.

Mission

Gadens børn arbejder for:

- At give ikke-registrerede børn i belastede områder i Kolkata muligheden for at bryde den sociale arv.
- At tilbyde børnene adgang til uddannelse, hvorigennem de kan udforske og realisere

deres egne evner, interesser og færdigheder.

- At tilbyde et alternativ til gaden i form af et permanent hjem med adgang til omsorg, daglige måltider og sundhedspleje.
- At tilbyde børnene mulighed for at opbygge følelsesmæssige relationer, hvorigennem de kan opnå en følelse af tryk og sikkerhed.

Gadens Børn er uafhængig af politiske og religiøse interesser.

HJÆLP OS MED AT HJÆLPE ANDRE

ET ÅR MED FORANDRING

Året 2016 startede med at en stor drøm gik i opfyldelse. Vores længe ventede børnehushus blev færdigbygget og åbnede i maj. Det var en utrolig overvældende oplevelse at se vores hus lykkes. Vores arbejde i Indien foregår på gadeplan, og at bygge et hus på tre etager på 1000 km² er ikke den nemmeste opgave vi har haft, men efter et år og to måneder med hårdt arbejde er det endelig lykkes.

Noget af det første vi åbnede i børnehuset, var vores skole for 150 børn. På skolen tilbyder vi undervisning, nærende frokost, skoletasker, sundhedstjek, computerundervisning, syundervisning og en udflugt hver måned, hvor børnene besøger kulturelle seværdigheder i Kolkata. Eleverne på skolen kommer fra det fattige område kaldet Santhospur, hvor børnehuset er bygget.

Derudover har vi nu også fundet plads til at give børn, der bor på Sealdah Station i Kolkata, mulighed for at gå i skole i børnehuset.

2016 var også året, hvor vi åbnede Shanti Dagcenter for børn og unge der kæmper med et misbrug af lim, stoffer og alkohol. Størstedelen af de unge bor og lever på Sealdah Station uden forældre og må derfor klare sig selv. På dagcentret tilbydes de mad hver dag, undervisning, sundhedspleje, et bad, rent tøj, kærlighed, omsorg og en masse sjove aktiviteter. Omkring 20 børn og unge benytter vores dagcenter, der har åbent mandag-fredag fra kl. 11.00-17.30 samt lørdage fra 12.00-16.00.

Vores indsats og opsøgende arbejde på Sealdah Station igennem de sidste fire år har gjort det muligt for os, at hjælpe flere syge børn med at komme i behandling i tide. Arbejdet på stationen gør det desuden muligt for os at tilbyde de mindre børn på stationen gratis skolegang via vores børnehushus i Santhospur, og de lidt større børn og unge som kæmper med misbrug at komme i vores dagcenter.

Vores skole i Kidderpore er i fantastisk vækst og vores elever, som går på skolen, gør gevaldige fremskridt. Undervisninger dér er simpelthen flere niveauer over niveauet i government-skolerne. I 2016 blev det også muligt for os at opstarte computerundervisning med 15 computere der blev doneret til os. Det har bragt utrolig stor glæde hos vores elever. Børnene på skolen kommer ud med meget flotte papirer og ikke mindst meget bedre selvværd og selvtillid.

ET ÅR MED FORANDRING

Allerede i starten af 2016, i januar, sendte vi et hold af frivillige afsted i tre og seks måneder. Senere på året kom der så et nyt hold frivillige i seks måneder og senere sendte vi to unge assistenter afsted på blot 19 år, som skulle arbejde under de noget ældre frivillige.

Vores frivillige blev projektledere på vores forskellige projekter. Det gav et rigtigt godt resultat, og var meget gavnligt for alle vores projekter, idét at vi kunne arbejde mere målrettet og effektivt. Det ledte f.eks. til, at vi kunne starte vores anden skole op, åbne vores dagcenter samt få en daglig gang på Sealdah Station – alt sammen i 2016. Alle vores frivillige betaler selv deres flybilletter, kost og lommepenge under hele forløbet. Det eneste vi kan tilbyde er, at de kan bo gratis i en lejlighed, hvor alle vores frivillige bor sammen.

I 2016 har vi:

- Delt over 74.000 måltider mad ud.
- Hjulpet 120 børn med at komme i behandling på hospitalet.
- Hjulpet 14 gravide unge til sundhedsundersøgelse og fødsel.
- Hjulpet små babyer med at overleve i det barske miljø på Sealdah Station.
- Tilbudt 230 børn gratis skoleundervisning hver dag.
- Tilbudt over 20 børn og unge hjælp og omsorg i vores dagcenter mandag-lørdag.
- Sørget for, at alle børn på vores skoler har været igennem et sundhedstjek.

Vi fik samlet næsten 1,4 millioner kr. ind i 2016. De livsvigtige midler kommer fra vores velgørenhedsmiddage, fonde, firmadonationer, private donationer og medlemskaber.

Som stifter af Gadens Børn og sammen med alle vores frivillige er det helt fantastisk, at vi har kunne skabe og udvikle Gadens Børn i det omfang, det er blevet til i dag.

Mit mål for 2017 vil være, at vi skal have de bedste skoler, det bedste børnehjem og ikke mindst et stærkt sikkerhedsnet for alle børn og unge på Sealdah Station.

Gadens Børns frivillige arbejde er det bedste, jeg har udrettet i mit liv. Den lykke og enorme glæde, det fylder mit hjerte med, kan kun beskrives som ren kærlighed. Min vision er, at Gadens Børn skal tilbyde minimum 1.000 gadebørn og børn af yderst fattige familier en skolegang af samme kvalitet og niveau som de dyre Indiske privatskoler der kun er forbeholdt børn fra de rigeste familier.

Pia Lindell Quist
Founder, Gadensboern

“

Gadens Børn kæmper for en verden, hvor alle børn har lige mulighed for at opleve en sund og tryk barndom, og selvom vi ikke kan hjælpe alle, kan alle hjælpe nogen. Derfor arbejder Gadens Børn for at forbedre levevilkårene for udsatte og hjemløse børn i Kolkata, Indien.

”

Fra leg på togsporene til matematik, sprog, og boogie woogie i Børnehuset

D. 9. maj 2016 åbnede Aasha School Santhospur til stor glæde for os, børnene i Santhospur lokalområde og ikke mindst for børnene på Sealdah Station.

I Indien findes der et utal af restriktioner og bureaukratiske regler, og vi kæmper derfor fortsat for at opnå de rette tilladelser til at åbne vores børnehus for beboelse for børnene fra Sealdah Station. I mellemtiden skal børnene som bor på Sealdah Station selvfølgelig ikke snydes for skolegang, og vi sørger derfor for at børnene bliver fulgt frem og tilbage fra skolen hver dag.

Skolen er placeret på førstesalen i børnehuset som ligger lidt uden for byens centrum. Børnene må derfor ud på en lille togtur hver morgen for at komme i skole. To af de piger som lige nu tager turen til og fra skolen hver morgen er Rinky på 10 år og Juma på 12 år. Rinky bor på en af stationens platforme sammen med sin mor og to yngre brødre, og Juma bor og sover hvor hun kan finde plads. Jumas mor efterlader hende ofte alene på

stationen i længere perioder, og Juma må derfor klare sig selv.

Før de to piger begyndte i skole, tilbragte Rinky og Juma både nat og dag i stationens kaotiske menneskemylder. Dagen brugte de på at lege i togene, på skinnerne eller ude på parkeringspladsen. Nogle gange tiggede de ude ved billetlugerne eller hjalp med at skrælle og skære grøntsager til madboderne for at tjene penge. Specielt tiårige Rinky blev også ofte sat til at passe sine to mindre brødre på 3,5 år og 1 år, imens hendes mor sov eller gik på druk.

I dag ser tingene anderledes ud. Pigerne bliver hentet hver morgen klokken 7.30 af vores caretaker, som sørger for at de kommer med toget ud til børnehuset og tilbage igen om eftermiddagen. På den 45-minutters lange togtur ud til skolen får børnene morgenmad, og de hurtige når endda at snige en lur ind, inden de når frem til skolen.

Fra leg på togsporene til matematik, sprog, og boogie woogie i Børnehuset

Inden klokken ringer ind til time, er der lige tid til at børnene kan nå et bad, og hvis de er heldige, kan de endda nå at se en tegnefilm på computeren. På skolen lærer pigerne og de andre elever både at tale og skrive på hindi, benghali og engelsk og derudover undervises de i matematik. Undervisningen er alt andet end kedelig, og både Rinky og Juma har allerede lært flere remser og sange på engelsk, og kan nu med hjælp fra fagter og enkelte ord og sætninger på engelsk snakke med Gadens Børns frivillige. En af pigernes absolut yndlings aktiviteter i skolen er og bliver boogie woogieen - her får de lov til at ryste hele kroppen igennem, og danse og synge alt hvad de kan.

For blot et år siden, sagde begge piger, at de ikke ville gå i skole, men efter blot et par dage på Aasha school Kidderpore, har piben fået en anden lyd. Ind imellem slippes der endda en sang eller en lille boogie woogie løs på stationen.

DRØMMEBUSSEN OG LEGO

Da Gadens Børn i sin tid startede og stifter Pia Lindell Qwist rejste til Kolkata for første gang, brugte hun det meste af sin tid ude i slumområderne i Kolkata for at sætte sig helt ind i, hvordan livet så ud i de områder, og hvilke problemstillinger menneskerne der boede dér tumlede med.

Formålet med det opsøgende arbejde var at finde ud af, hvor og hvordan Gadens Børn bedst kunne sætte ind og hjælpe. Et af de slumområder hvor Pia besluttede sig for at hjælpe, er et område under en motorvejsbro, hvor en gruppe mennesker er stimlet sammen og har bygget deres egne huse ud af plastik, skrald og metalrester. I det lille samfund under broen bor omkring 50-60 børn. Børnene er, som Pia kalder dem, "en lille glemt gruppe", som hverken går i skole eller har tilbuddet om at komme i skole.

Derfor oprettede vi vores første Gadens Børn skole i nærheden af området under broen for at hjælpe netop den 'glemte' gruppe børn med skole og uddannelse. Skolen var så stor en success, at vi hurtigt var nødt til at flytte til nyere og større lokaler, hvilket desværre gjorde at flere af børnene fra under broen synes, at der var for langt at gå til skole og i stedet droppede ud.

Vi har længe været utroligt kede af den udvikling, og har været på udkig efter en løsning på problemet. Den er nu heldigvis fundet! Første skridt har været at udvide Aasha School Kidderpore, så vi kunne få plads til flere elever. Til det fik vi hjælp fra Lego Medarbejdernes Jubilæumslegat. Næste skridt har været at finde en løsning på den lange gåtur fra under broen og ud til skolen. Her fik vi hjælp fra Restaurant Sokkelund, som har doneret en flot bus, som skal hente og bringe børnene hver dag.

I december blev skolen udvidet, og bussen er købt og næsten klar til at hente og bringe alle børnene fra under broen. Vi kan næsten ikke vente - det er en drøm der er gået i opfyldelse.

“

VI TROR PÅ AT
UDDANNELSE
SKABER
MULIGHEDER

“

STABILITET I USIKKERHEDEN

For blot seks måneder siden, kunne man finde 19 årige Aisha (red.) på Sealdah Station med et blankt blik i øjet og en lugt af lim omkring sig. Hendes ansigt var hårdt og udtryksløst fordi hun brugte sine dage på at inhalere lim-dampe fra en billig pose lim. Af-tenerne brugte hun på at pynte sig og gå ud i det usikre red light distrikt for at tjene penge til at spise og leve. Nu, kun 6 måneder senere, ser livet meget anderledes ud.

I dag er Aisha ansat på vores dagcenter, hvor hun hver dag laver frokost til de unge og sørger for at dagcentret er pænt og rent. Siden hun begyndte at arbejde i dagcentret, er hun stoppet med at sniffe lim, og hun går ikke længere i red light distriktet. Hendes øjne har fået et lille lys inde bagved, som hele tiden bliver stærkere og stærkere. I takt med at hun er ved at finde sig selv, er hun begyndt at åbne mere op og fortælle om hendes baggrund og historie, og når man først hører den, kan man godt forstå, hvorfor hun førhen har levet sit liv, som hun gjorde.

Aishas liv tog en uventet drejning, da hun var omkring 10 år gammel. Hun var blevet tilbudt en skoleplads hos en NGO, hvor hun kunne komme gratis i skole og lære at læse og skrive. Aisha var ovenud lykkelig og kunne ikke vente med at starte, men efter kun et par dages skolegang, trak hendes mor og stedfar hende ud af skolen, med beskeden om at hun skulle hjælpe til derhjemme. Aisha var ulykkelig, og plagede sine forældre om at få lov til at vende tilbage, men desværre lykkedes det ikke.

Hun besluttede sig for at løbe hjemmefra, men hendes forældre fandt hende hurtigt, og for at forhindre hende i at løbe hjemmefra igen, lænkede de hende fast til en kæde i køkkenet. Efter flere uger lænket til kæden med daglige prygl, valgte hun en dag at hælde olie ud over sig selv og sætte ild til olien. Heldigvis fandt hendes stedfar hende i tide, fik flammerne slukket, og fik den lille pige sendt afsted på hospitalet. Aisha var indlagt i mange måneder og havde stærke smerter, men da hun først blev udskrevet og havde haft tid til at komme sig, valgte hun at løbe hjemmefra igen. Denne gang med en beslutning om at leve livet på gaden.

Siden dengang har Aisha ikke ville gå i skole eller overveje at studere, og hun kan derfor hverken læse eller skrive. Så for et par uger siden begyndte hun at vise interesse i undervisningen i dagcentret, og det har betydet, at hun nu kan lave små simple regnestykker og ind imellem prøver sig frem med få ord på engelsk.

Asisha's liv har ikke været nemt, og livet på gaden er hårdt, men situationen lysner lidt, og med hendes løn fra dagcentret sparer hun op til at leje et lille hus til hende og hendes mand. Og hun er så småt begyndt at drømme om en anden fremtid, som vi håber, at vi kan forblive en del af.

AMBASSADØRER, SPONSORER OG FRIVILLIGE

Gadens Børns familie vokser sig større og større, og i år har vi fået endnu flere frivillige og ambassadører, som støtter og hjælper os. Med deres hjælp og hårde arbejde, fik vi i løbet af 2016 stablet følgende events på benene:

Events i 2016:

Velgørenhedsmiddag på Det Gamle Røgeri

For femte år i træk holdte vi en valgørenhedsmiddag på Det Gamle Røgeri. Med hjælp fra alle sponsorer, donorer og Gustav fra Paradise Hotel indsamlede vi 170.000 kroner til alle vores projekter i Kolkata.

Aftenshowet

Med hjælp fra vores fantastiske netværk blev vi d.5. April inviteret i Aftenshowet, hvor vores Stifter Pia Lindell Qwist fortalte om vores arbejde og projekter.

Det var en kæmpe mulighed for os, og vi var overvældet af al den støtte og kærlighed som blev sendt vores vej gennem Facebook, sms og mail.

Til Folkemøde med PFA

For anden gang, var Gadens Børn inviteret til at tale i PFA Brug Livet Fondens telt på folkemødet. Denne gang deltog vi et panel bestående af Gadens Børn, Happy Dogs og Søkendekram, hvor vi fortalte om hvordan man starter den gode sag.

Velgørenhedsmiddag på Bistro Boheme

For fjerde år i træk afholdte Gadens Børn og vores fantastiske ambassadør Per Thøstesen en af de bedste valgørenhedsmiddage i Gadens Børns historie. På denne aften samlede vi ikke mindre end 500.000 kroner ind med hjælp fra en masse fantastiske mennesker, sponsorer og frivillige.

AMBASSADØRER, SPONSORER OG FRIVILLIGE

Årets sidste velgørenhedsmiddag på Kong Hans

Årets sidste velgørenhedsmiddag blev afholdt på Kong Hans med hjælp fra deres køkkenchef og vores ambassadør Mark Lundgaard. Den eksklusive aften forløb helt fantastisk og sammen indsamlede vi 255.000 kroner. Sikke en måde at slutte året på.

Gadens Børn's fødselsdag

28. November kunne Gadens Børn fejre sin 4-års fødselsdag. Det har været 4 år fyldt med hårdt arbejde, sved, tårer, grin, gråd og glæde. Vi glæder os til de næste mange år.

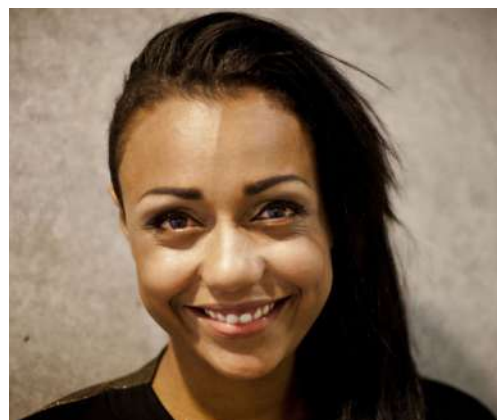
AMBASSADØRER, SPONSORER OG FRIVILLIGE

*"Det er en ære at få lov til at være ambassadør for Gadens Børn, som hjælper udsatte og hjemløse børn i Kolkata med at få en tryk barndom. Pia og de frivillige gør et fantastisk stykke arbejde." - **Mark Lundgaard***

*"Det er med glæde, at jeg stiller op til at være ambassadør for et initiativ, der giver så meget mening." - **Lars Bom***

"Jeg støtter Gadens Børn, fordi jeg synes at det er et fuldstændig fantastisk projekt, og jeg er simpelthen så imponeret over at de rejser ned og er der for de her børn, og rent faktisk ved hvad der foregår helt personligt og tæt på. Det er en meget stor ære at få lov at støtte."

- Ida Corr

"Efter et arrangement med Gadens Børn i år, blev jeg stærkt inspireret af det fantastiske arbejde der foregår i GB, derfor var der ingen tvivl om jeg ønskede at sige ja til at blive ambassadør for GB da jeg blev spurgt."

- Per Hallunbæk

BERETNING FRA EN FRIVILLIG

FRIVILLIG I KOLKATA

Af Jakob Lorenzen

For 4 måneder siden sad jeg for første gang i en gul Hindustan Ambassador på vej fra lufthavnen til mit nye hjem i Kolkata. Jeg husker køreturen for chaufførens overhalinger i modsatte vejbane, gennem tæt trafik og med hornet i bund. Fra taxavinduet fik jeg en lille forsmag på den fattigdom og det enorme menneskemylder, der nu skulle blive dagligdag.

Med løbende udskiftninger bor vi 3-5 frivillige sammen i en lejlighed på 5. sal i kvarteret Beliaghata. Fra taget af bygningen kan man skimte Sealdah Station, en af Indiens største og mest kaotiske togstationer. Selvom vi er fordelt på forskellige projekter er stationen centrum for meget af det arbejde, vi laver. Her bor de fleste af de børn som vi hjælper med mad, tøj og medicin, unge misbrugere som kommer i vores dagcenter, samt de yngre skolebørn som hver dag tager toget til skolen i Santoshpur.

De første dage på stationen husker jeg mest for de overvældende, og hovedsageligt negative, indtryk. En møgbeskidt baby overladt til sig selv mens moderen er fuld, og børn, der endnu ikke har nået teenagealderen, skæve på lim. I starten er det umuligt ikke at blive påvirket, og det kan være svært at få ud af hovedet, når man kommer hjem om aftenen.

Men med tiden, og når man dagligt kommer på stationen, finder man også ud af hvor meget eller hvor lidt der skal have lov at komme under huden på én.

Med tiden har jeg samlet langt flere positive end negative oplevelser fra Sealdah Station, og hver morgen glæder jeg mig til at komme hen på stationen og møde børnene. Det jeg måske ikke lagde mærke til de første dage, er den ligefremme glæde børnene kan have. Det er utroligt at se, at selvom du er beskidt og bor under en bænk, kan du stadig have lys i øjnene og en smittende appetit på livet. Det er fantastisk at komme til stationen og møde de små børn som rækker armene op mod én. De regner med dig og stoler ubetinget på dig.

Jeg er taget herved for at sætte aftryk, men de her børn sætter også aftryk i mig. Det er også mig der lærer noget og får noget med hjem. Først og fremmest taknemmelighed - for alt hvad man har og alt hvad man får. Og lige så langsomt nærmer dagen sig, hvor jeg igen sidder i en gul Hindustan Ambassador. Denne gang i retning mod lufthavnen og Danmark. Lidt fattigere, men meget rigere.

A close-up photograph of a woman with blonde hair, wearing a black top, feeding a baby. The woman is looking down at the baby with a gentle expression. The baby is lying down, wearing a white patterned shirt and a green blanket. The woman is holding a clear plastic baby bottle with a blue cap and nipple, which is tilted towards the baby's mouth. The background is slightly blurred, showing what appears to be a hospital or clinic setting with a striped curtain and some equipment. An orange banner with the word 'BERETNING' in white capital letters is overlaid across the middle of the image.

BERETNING

BERETNING

2016 har været et fantastisk år både projektmæssigt og økonomisk. Vi havde opsat mål for både omsætningen og indsatsen i Kolkata, og vi er stolte over at meddele, at vi opnåede alle vores opsatte mål, og at årets resultater er over al forventning.

ØKONOMI

I begyndelse af året satte vi os et mål om at indsamle 1 million kroner til alle projekterne i Indien, og vi er ovenud lykkelige, stolte og glade over, at kunne meddele, at vi har nået det mål og mere til.

Det er blandt andet lykkedes fordi indsamlingerne til velgørenhedsmiddagene steg betragteligt både på grund af større fremmøde til middagene, og fordi vi afholdte tre i stedet for to velgørenhedsmiddage. Målet var at indsamle 700.000 på middagene alene, men det mål nåede vi og endda langt over. Med den ekstra middag på Kong Hans, årets første middag på Det Gamle Røgeri og den årlige Bistro Boheme middag nåede vi 95 procent af vores totale indsamlingsmål med i alt 925.000 kroner. Vi kan næsten ikke forstå, at vi på tre enestående og unikke aftener næsten nåede vores totale mål. Vi havde ikke kunne gøre det uden alle jer!

Et andet mål vi satte i begyndelsen af året var at indsamle 100.000 kroner ved privat og virksomhedsindsamlinger, og også her kan vi melde at målet er nået. Med donationer fra medlemmer, private donorer, Restaurant Sokkelund, Rotary, PFA, Per Thøstesens via "Til Middag Hos", 60dage, NTG, First Hotel, Kommunikator og anonyme donorer har vi nået målet.

Alt dette er uden at tælle fondsmidlerne med, hvor vi blandt andet har fået støtte fra Erik Birger Christensen Fonden, Lego Medarbejdernes Jubilæumslegat og Asta og Jul P. Justesens Fond som begge har hjulpet os med skolerne.

PROJEKTERNES UDVIKLING

2016 har været et år med mange ønsker og planlagte projekter, men da Indien er et land, hvor tilstandene ændrer sig dagligt, har det ikke været en dans på roser at opfylde vores mål.

I år åbnede dagcentret for unge hjemløse

Det har været en længe ventet drøm, at åbne et dagcenter for unge hjemløse misbruger. De unge som vi møder især på Sealdah station, er ofte blevet smidt ud af skolen eller har mistet deres job, fordi at de kom for sent eller havde sniffet lim. Den modgang gør, at de mister troen på sig selv, på systemet og deres liv. Dagcentret har til formål at skabe disse unge en ny fremtid, som ikke indbefatter narkotika, vold og elendighed.

I år åbnede skolen i Børnehuset i Santhospur

Imens vi venter på at få godkendelsen til vores nye børnehus i Santhospur, har vi åbnet en skole på første etage. Skolen er til stor glæde for børnene i lokalområdet og børnene på Sealdah stationen. Børnene fra Sealdah station bliver fulgt frem og tilbage fra skolen hver dag. På skolen er der indskrevet 150 elever, som dagligt får undervisning.

BERETNING

Vores mål er at uddanne børnene til den verden, de lever i, og at de mindst én gang om dagen får et mættende og nærende måltid mad.

Ny skole

Med hjælp fra en anonym donor, er vi i gang med at starte en ny skole op tæt på Seal-dah Station. Skolen er til fordel for de børn som bor på stationen. Skolen vil komme til at rumme 55 elever og inkludere en børnehaveklasse for de mindste børn. Vi er i gang med at finde lokaler, og forventer at skolen åbner i 2017.

Skolegang med hjælp fra Lego

Vi har længe haft lange ventelister til vores skole i Kidderpore, men vi har desværre ikke haft mulighed for at udvide. Men i 2016 valgte Lego Medarbejdernes Jubilæumslegat at hjælpe os med udvidelsen af skolen. I december kunne vi derfor stolt byde velkommen på skolen til vores udvidede team af fantastiske lærere og endnu flere lærelystne elever.

A young child with a prosthetic arm stands in profile, looking towards the right. The child is wearing a blue and white striped tank top. The background is a blurred train with yellow and blue sections. The entire image is overlaid with a semi-transparent orange rectangle containing white text.

UDEN JERES STØTTE
VILLE PROJEKTERNE
ALDRIG HAVE VÆRET
MULIGE!

AF HJERTET
TAK